

102 a božie ščě|py vytrhují
a diáblóm je přesazují.
Ty jsú diáblovi měši,
370 jimiž diábel velmi spieší
oheň smilstva rozdýmáti
a mladým zlý příklad dáti.
Ty jsú horší než kacieři,
dosvědči-liť, každý mi věří:
375 kacieř přída, kdež neznám jest,
dvě létě nebo tři tajen jest,
a tak v skóře mnoho lidí
k svému kacieřstvu nevzbudí;
a svódnicě dne prvého
380 inhed přídúc neb druhého
k některéj neb k některému,
inhed ho přivede k zlému.
A přídúc k některéj paní,
sěde s ní výše než zvaný,
385 nebo přide šlojěř nesúc
neb záponku prodávajúc,
i die: „Paní, rač sém vstáti,
chciť dobřú kúpi prodati.“
102 b A jakž ot lidí | otstúpí,
390 děje trh o hřiešnéj kúpi.
Mnoho těch kunštóv umějí,
jimižto hřiešný trh dějí.
Ješče o nich vědě mnoho
a něco povědě toho,
395 kak jedna chytrá svódnicě,
činiec sě dobrá nunvicě,
čsnú vdovičku přělúdila
a ke zlému ji vzbudila.
Tuto vdovu milováše
400 a své jěj dary dáváše
jeden jinoch neženatý
a v sbožie dosti bohatý,

a chtieše ji rád pojéti
i nemožieše prospěti
405 proto, neb ta bieše vdova
slíbila čistotu znova,
a on toho nevědieše,
proto ji pojéti chtieše.
Když přide ta jedna chvíle,
410 že s ní sedě velmi míle,
mluviv slov rozličných mnoho,
vstáza jé pod věřú toho,
103 a chce-li s ním u man|želstvě býti,
či chce toho inhed zbýti.
415 Odpovědě cěle jemu:
„Nechci tobě ni jinému,
nebo sem slíbila býti
v čistotě až do mé smrti.“
Jinoch proto v smutek upade,
420 bezmál hořem neusvade;
i jide inhed přeč ot nie,
velmi truchleje a smutně.
I když ona baba jeho
uzřě tak velmi smutného,
425 hned sě veň slovy uváza,
o smutcě jeho otáza,
proč jest tak srdcě truchlého,
co-li sě jmu stalo zlého.
Uhani ji rozhněvav sě
430 řka: „Zlá babo, opravuj sě!
Co píle mým smutkem tobě
věděti, mrzutéj robě?“
Dřieve než on slova skona,
odpovědě jemu ona:
103 b 435 „Mílý synku, | to dobřě věz
a svému příteli pověz,
že jézvený nemož zbýti
svých ran, když je bude krýti